

Cu Jules Cazaban în „Passacaglia” de Titus Popovici

Ileana Predescu

Ileana Predescu, blonda Ofelie care absolvise Institutul de teatru, cu ani în urmă, nu putea induce pe nimeni în eroare: purta pecetea unui talent ardent, era iluminată de flacăra interioară a creației. Anii nu i-au dezmințit pe cei care (și în primul rând profesorii ei) credeau în apariția unei noi și puternice personalități scenice.

Ceea ce o caracterizează pe Ileana Predescu este imensa ei capacitate de a aspira viața, de a o prelucra artistic, de a o face apoi să irumpă pe scenă — incandescent. Tragediană dedublată de o actriță cu o mare forță comică, sau comediană tragică, artista e mereu ea, și mereu alta, surprinzătoare, aducând pe scenă eroine care nu se pot uita. Și atât de diverse în ipostazele personalității lor. De la Cleopatra lui Shaw, la bătrâna din *Scaunele* lui Ionescu, de la Ada din *Passacaglia* la șuia cîntăreață de cabaret din *Lozul cel mic* — ce evantai neobișnuit

desfășoară culorile! Și rolurile din *Danton*, *Leonce și Lena* sau *Cum vă place...*

Iată, Ada din *Passacaglia*, iată o eroină care a rămas consemnată nu numai în filele cronicilor: o eroină încrustată în amintiri: o fată care-și află rostul vieții, care descoperă mai întâi viața în zilele de înclăstare ale insurecției din August 1944. Spectatorii au avut în față nu numai o tinărată fată — ci o biografie, un destin contemporan, i-au putut cunoaște nu numai biografia ei și viitorul!

Lirica Ilenei Predescu e filtrată de o sensibilitate poate puțin stranie, neobișnuită, dar de o mare forță, replică piesei de idei, gândirea filozofică a unei piese capătă prin interpretarea artistei ecou și substanță, hazul devine copios, ironia își luminează finețea. Au trecut anii, dar Ileana Predescu a rămas tot „tinăra actriță” — pentru că actul ei de naștere, neschimbat e mereu scena!

Din păcate, palmaresul actriței Ileana Predescu nu e foarte bogat. Credem în proverbul latin „non multa sed multum” deși Ileana ar fi putut face și una și alta!...